

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal bare minde om, at min kollega fru Lissa Mathiasen tre gange har spurgt, hvad det er, der gør, at man ikke kan bruge de bestemmelser, der er omkring aktindsigt, som rent faktisk gælder i dag. Og jeg skal bare konstatere, at vi får ikke noget svar. Vi får ikke nogen saglig begrundelse for at tage det her skridt. Vi får ikke noget saglig begrundelse for, at det her skulle være så meget mere effektivt end det, der er i dag.

Kl. 19.30

Det er muligt, at vi får svarene i høringssvarene, det vil vi glæde os til, men nu står vi jo altså i en førstebehandling, hvor vi skal behandle det her politisk uden en saglig begrundelse og uden kommentarer fra de folk, som rent faktisk beskæftiger sig med det her i dagligdagen. Det er dybt, dybt bekymrende.

Jeg skal blot konstatere, at vi ikke får noget sagligt grundlag for at ændre bestemmelserne omkring aktindsigt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Ja, det er underligt at have siddet og hørt denne debat her. Jeg skal om lidt oplæse fru Anne Baastrups tale, men hun har ikke hørt debatten, så hun udtrykker sig i blidere vendinger og vil være lidt mere sådan tempereret.

Jeg vil nok sige, at efter at have overværet det her pompøse brag, vi lige har siddet og været igennem nu, er jeg ikke sikker på, at hun ikke ville have afsendt nogle ganske giftige bemærkninger.

Jeg vil i hvert fald tillade mig på egne vegne at sige, at jeg ser frem til, at vi nu får mindre narke i fængslerne. Jeg ser frem til, at vi nu får et mildere miljø, at de bliver sødere alle sammen, at vi får færre tilbagefald, at nu har vi endelig fået en regering, der vil have vilje til disse ting, som vil sørge for, at vi får de bedste folk ansat i fængslerne, for de vil strømme til.

Det kan vi jo høre, først ifølge fru Birthe Rønn Hornbech, derefter ifølge hr. Helge Adam Møller; der er ingen tvivl. Det var på tide, vi fik et systemskifte. Og jeg synes, vi andre ydmygt skal bøje hovedet og glæde os til de store resultater, der vil komme. Det bliver løfterigt.

Så skal jeg herefter på vegne af fru Anne Baastrup, som ikke har hørt denne debat, sige følgende:

Ifølge lovforslaget skal indsatte, der flygter, straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år. At indsatte ikke straffes, hvis de flygter, er en myte, der længe har hersket. Det er forkert. Indsatte får forskellige former for disciplinærstraffe, overflyttes til lukkede fængsler, mister retten til udgang for en længere periode m.v., konsekvenser, der for den enkelte indsatte har en ikke ringe betydning.

Antallet af indsatte, der rent faktisk flygter, er begrænset, men det er naturligvis ikke ensbetydende med, at man bare skal sætte sig med hænderne i skødet. Det er vigtigt at forhindre flugt, men det, man blot bør gøre sig klart, er, at det ikke gøres ved en efterfølgende forlængelse af straffen og da slet ikke med en bøde, set i lyset af indsatte i forvejen ringe økonomi. Det gør dem bare mere desperate.

Skal man forhindre flugt, er det livet under afsoningen, der skal forbedres, således at den indsatte kan se og forstå, at der er et kriminalitetsfrit liv efter afsoningen, der skal stå i centrum for den indsatte, ikke blot en forlængelse af straffen.

Den ekstra belastning af de ansattes muligheder for at få et ordentligt arbejdsmiljø bør på tilsvarende vis som i lovforslaget om længere straffe stå mere i centrum. Hertil bør man også overveje de konsekvenser, en mere presset afsoning vil få for de ansattes risiko for trusler og endnu værre: brug af vold mod de ansatte.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om at afskære de indsatte fra aktindsigt ved overførsel til anden afsoningsform samt ved valget af afsoningsinstitution.

SF finder, at ministeren her peger på et dilemma, der længe har været til debat. Der er klart et hensyn at tage til de svage indsatte og de ansatte, når der er tale om, at bestemte indsatte har begået kriminalitet i fængslet, som efter fængselsledelsens opfattelse bør føre til overflytning.

Omvendt er der også behov for, at mennesker, som afsoner, har en viden om, at beslutninger om deres afsoningsform foretages på et grundlag, de selv kan gennemskue. Sker det ikke, vil der kunne opstå en endnu mere forrået stemning i fængslet, som ikke fører til resocialisering, men til det modsatte.

SF's samlede afvejning fører derfor til en afvisning af forslaget, men det er som nævnt en vanskelig problemstilling, og også her er det af afgørende betydning at få høringsvarene.

Lad mig lige her for egen regning sige, at jeg har en gang imellem siddet og haft lidt mistanke